

„Danstereu“

et halvgentlig Ryheds- og Oplysningsblad for det danske Folk i Amerika.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE. Blair, Nebr.

„Danstereu“ udgaaet hver Tirsdag og Fredag. Pris pr. Aargang \$1.50, Udlandet \$2.00. Bladet betales i Forud.

Redaktion, Betaling, Adressforandring og andet angaaende Bladet adresseres: DANISH LUTH. PUBL. HOUSE. Blair, Nebr.

Redaktør: A. M. Andersen. Alle Bidrag til „Danstereu“'s Indhold, Brevbrev, Korrespondancer og Artikler, enhver Art, bedes adresseres: A. M. Andersen, Blair, Nebr.

Entered at the Post Office at Blair, Neb., as second class matter.

Advertising Rates made known upon application.

„Danstereu“

Bliver sendt til Subskribenter, indtil udtrykkelig Oplysning modtages af Udgiiverne, og at Gælder er betalt, i Overensstemmelse med de Forenede Staters Postlovg.

Naar Læserne henvender sig til Folk, der anserer sig for at være i Løbe hos dem eller for at faa Oplysning om det anseende, bedes de altid omtale, at de faa Avertissementet i dette Blad. Det vil være til gunstlig Nytte.

Vor nye Fortælling.

Fortællingen „Strandfogdens Datter“ sluttede i „Danstereu“'s sidste Fredagsnummer. Mange af vore Læsere har udtalt deres store Tilfredshed med baade denne og den foregaaende Fortælling, „Johannes' Fall“, og det glæder os naturligvis at kunne møde Læsernes Nyske om god, underholdende og sund Læsning.

Med dette Nummer begynder en ny Fortælling — tun nogle faa Ord om dem.

Vi tør ikke — og vilde da heller ikke — vælge i Flæng blandt vor danske Stenlitteratur til at byde vore Læsere. En stor Del, nemlig af den nyere danske Litteratur, er ligesom fordærvet; og saa er der en anden stor Del, som i hvert Fald ikke forener det funde og belærende med det underholdende. Hos mange Forfattere spører man ikke en Gang Aftelse for det bedste, Gud har givet os — det han har givet os i og med sin Aabenbaring, nemlig sin Aabenbaring i Sønnen. Al saadan Litteratur er usund, om den end viser nok saa stor kunstnerisk Sans og Fremstillingsevne hos Forfatteren.

Spøad vi ønsker at byde vore Læsere i Retning af Stenlitteratur er Læsning, der med det underholdende og fantasifulde forener det funde, sande, belærende, løftende og forældende. Vi burde ikke læse andet, end hvad der i sig ejer Evne til at føre os nærmere til vor Gud, opdrage os og gøre den bedre, der i Sandhed vil fremad. Noget af den Evne har den Fortælling, vi begynder i dette Nummer. Forfatteren røber ikke blot sig selv for Kristendommen men personligt levende Gudsforhold. Han har en underlig Evne til at skildre stærke Karakterer. Vi anbefaler vore Læsere at følge den fra først af helt igennem, og vi haaber, at I vil finde den jævngod med de to foregaaende.

I kunde ogsaa gerne, Venner, vise den til Nabor, der ikke holder Bladet. Maaske nogen kunde faa lyst at holde det fra Fortællingens Begyndelse.

Lidt venlig Kritik.

En Præstebroder ledsgagede forleden en Gave til Menigheden i San Francisco med følgende Bemærkninger:

Kære Pastor Andersen! Idet jeg indsender \$15.00 fra Kvindeforeningen her i . . . . . til Menigheden i San Francisco, maa en Bemærkning være mig tilladt. Efter de gentagne Optraad i „Danstereu“ om at hjælpe Menigheden i San Francisco for det næsten ud som en Bebrejdelse mod de Menigheder, som ikke har sendt deres Bidrag via „Danstereu“. Da nu Menighederne her i . . . . . har indsendt direkte til Pastor Hansen en ca. \$28-\$29, som ikke er bleven lofteret i „Danstereu“, og muligvis andre Menigheder har gjort ligesaa — saa

passer Deres Sammenligning med dansk Broderskabs Bidrag etc. Men hvorfor er de saa ikke bleven lofteret i „Danstereu“? Er det min Skyld? er det Pastor Hansens Skyld? Nej — man vil huske, at den nuværende Ordning med at sende Bidrag til „Danstereu“, først kom til Verden en Maanedes Tid efter, at Ulykken ramte vore Brødre i San Francisco. Deres Til kommer, at vi sendte nævnte Penge saaledes at Pastor Hansen kunde bruge dem, hvor han mente, de kunde gøre mest Gavn. For sig vilde vi gerne se Menigheden hjulpen over det svære Punkt. Kunne vi ikke ud over Samfundet hjælpe dem netop nu? Venlig Hilsen.

Jeg siger Tak for Kritiken og Ophøningen. Saa er Summen, de har modtaget, jo større, end vi vidste, og det er jo bare glædeligt. Det er slet ikke om at gøre, at Bidragene sendes gennem „Dn.“, men at Mgh. faar den hjælp, den saa faare tiltrængt. Har jeg været for nærgaaende eller paatrængende, saa haaber jeg dog, man vil huske paa, at det har været for at faa de trængende Kirke = Støtte til hjælp.

Nogle kedelige Fejl

er indløbne i Past. J. M. Hansens Artikel „Samfundsbetragtninger“ i sidste Fredagsnummer Side 4, Spalte 2. Fejlene har inoget sig ind, efter at Korrekturen var læst, i Korrektur ettelsten. De er saa forvirrende, at vi ikke ser anden Maade at rette dem paa end ved at afskrifte hele det Afsnit, hvori de forekommer. Det følger her.

Betragter vi Kirkeritualer, da kan jeg ikke se bedre, end at det indeholder meget, som man slet ingen Brug har for i den danske Kirke i Amerika, saaledes om Barselskinder, Jordemødre, Ansettelser, Kirkegangstøner, Profeters og Bispe's Indvielse, Profetsvittatser, de gejstlige Eder paa Latin o. s. v. Dette og andet kunde vi jo ikke gøre Brug af her i Amerika, og hvorefter af det, de kan benytte i Danmark, ja, det maa de selv om. Men hvad der er overflødig i Ritualer, det kan vi springe over. Ja, men saa, hvad der mangler. Vi bør have en Kirkebog, der lægger os Ord i Munden at bruge, naar Kirkers Hjørnesten skal nedlægges, Præster ordineres og indvies i deres Embede, ved Kirkegængelse og Kirkefjættens Indvielse, Opdagelse af ny Medlemmer i Menigheden, fort Vejledning angaaende Kirketugt o. a. Som vi nu har det, er der slet ingen Norm givet for flere af disse hellige og højlidelige Handlinger, saa Samfundets Embedsmænd er overlodte til at danne deres egne Formler. Vore Ordinationer udføres dels efter den danske og dels efter den nordiske Kirkes Ritual, og ved Kirkers Indvielse er det samme vist Tilfælde; dog kommer der en temmelig stor Forskellighed ind ved Kirkeindvielse. Det danske Ritual giver slet ingen Formel for Indvielsen; det siger kun, at Bispen efter Prædiken skal erklære Kirken at være indviet til den Gøiges offentlig Dyrtelse. Det nordiske Kirkeritual byder at indvie Kirken i Faderens, Sønnens og den Helligaands Naam og at slutte med et Fædresønne over alle Kirkegængere. Nu er det saaledes, at iblandt os er mange Kirker bleven indvielse som nævnt her i den treenige Guds Naam; ved dem, jeg som Kredsforsmand har indviet, er den Fremgangsmaade bleven brugt. Men i de senere Aar benytter baade Samfundets Formand og Rættformand og nogle Kredsforsmand en anden Formel, en lang og meget omstændelig, hvor det meste af Kirstens Bobave nævnes og beskrives efter dets Brug. Hvorfor denne Forskel mellem dem, og hvor god eller ifølge god den maa være, det maa jeg lade andre domme om; men det er en ubestridelig Kendsgerning, at Enhed i vor kirkelige Præstis er der ikke paa disse Omraader. Og jeg mener endvidere, at vi bør betragte os for at opnaa Enhed, og

det kan kun naas ved, at vi faar en saadan Kirkebog, en Haandbog at bruge ved alle rituelle kirkelige Handlinger.

Regler for Lægmandsvirksomhed og Kredsmission.

Forord.

Paa Aarsmødet i Kenmare, N. D., blev der nedsat en Komité til at udarbejde Regler for Lægmandsvirksomheden (se Aarsberetningen Side 104) og tillige Regler for Kredsmissionen og Kredsvittatitionen og at offentliggøre dem i „Danstereu“ for 1. Febr. 1907. (Se Side 108 i Aarsberetningen). Denne Komité var samlet under Kredsmødet i Coulter, Ia., og sender her gennem „Danstereu“ Resultatet af sit Arbejde i de Dage til Overvejelse og Forhandling. Komitéen anbefaler at klippe alle disse Regler ud af Bladet og give dem og tage dem med til næste Aarsmøde, hvor de vil blive forhandlede.

Paa Komitéens Vegne J. S. E.

I.

Udtast til Regler for Lægmandsvirksomheden i Den fœn. danske ev. luth. Kirke i Amerika.

§1 Samfundets Kredse udsender her for sig Indre-Missionærer, som foruden at virke ved Husbesøg, Bogsalg og Udbredelse af Samfundets tillige afholder offentlige Forsamlinger, og Bogsalgere, som udelukkende virker ved Husbesøg, Bogsalg og Udbredelse af Samfundets Blade. Indre-Missionærerne og Bogsalgerne maa ikke udbrede andre Bøger, Skrifter og Blade end de af Kredsens Styrrelse antagne. Disse Bøger skal købes hos Samfundets Boghandel i Blair, Nebr.

§2 Kredsens Indre-Missionærer antages af den samlede Kredssstyrrelse med Ansvar overfor det delegerede Kredsmøde efter en forudgaaende Rundtælling og Mødens Bedømmelse. Prøven skal bestaa i at vedkommende overføres i de væsentligste kristelige Lærdomme samt af lægger et offentlig kristelig Vidnesbyrd. Om vedkommende bestaar Prøven tilfredsstillende, gives der ham et Bevis undertegnet af Kredsens Styrrelse og stemplet med Kredsens Segl.

§3 Kredsens Udfendingers Vn bestemmes i hver enkelt Tilfælde af Kredsstyrelsen.

Regler for Indre-Missionærer.

N. N. (Missionærens Naam) er udsendt af N. N. Kredse (Kredsens Naam) i Den fœn. danske ev. luth. Kirke i Amerika for at virke for Guds Riges Fremme inden for nævnte Kredse i Overensstemmelse med vort Kirkesamfundets Lære og Ordning.

Han skal vidne om vor Frelser, dels i Forsamlinger, dels ved Samtale med den enkelte.

Han skal medføre af de Bøger, Skrifter og Blade, som Kredsen har antaget til Udbredelse; disse, som han kun maa forsyne sig med gennem Samfundets Boghandel i Blair, Nebr., skal han udbrede til Salg ved Møderne og i Husene, og samtidig i Husene benytte Lejligheden til at indlede en Samtale med Beboerne om Guds Riges Anliggender, idet det skal være ham særlig magtpaaliggende at oplysge saadanne Huse, hvor der bor syge og gamle eller ansøgtede Menninger.

Han skal personlig henvende sig til Præsten i hvert Pastorat, hvori han begynder at virke for at raadeføre sig med denne om sin Gerning i Pastoratet og i det hele arbejde i Samfund med ham, og søge at vedligeholde et godt Forhold til ham, navnlig afsløre sine Forsamlinger med ham, og saa vidt mulig faa ham til at deltage i disse. Han skal hvori Aar indsende Rapport om sin Virksomhed til Kredsstyrelsen i den Kredse, hvori han virker. Denne Rapport skal indeholde Statistik over, hvor

mange Møder holdte, hvormange Husbesøg afslagte, hvor mange Penge solgt Bøger for.

Lavrids Vedsted N. S. Nielsen J. S. E. Komitéen.

Samfundsbetragtninger.

(Af Past. J. M. Hansen.)

„Komme dit Rige.“

XXIII „Lyse Tanter“.

en Postille af afdøde Past. G. J. Pedersen, Tøler, Minn., udgivet efter hans Død af hans Søn og en Præst i den danske Kirke. Bogen indeholder en Prædiken til hver Søndag i Kirkeåret. Prædikenerne er meget korte, saa korte, at man maa kalde dem for korte. Maaske er de ogsaa nærmest Udtast, saa Prædikenerne, da de blev holdte, var længere og udførligere, end de nu foreligger i Postillen.

Angaaende Prædikenernes Indhold, da maa man sige, at de indeholder en god Del friske, oprindelige og ronne Tanter, og overfor den Del af Bogen passer Titlen „Lyse Tanter“ ret godt. Men ellers kommer ved at læse disse Prædikener det samme Spørgsmaal sig let frem, som isørigt almindeligvis paatvinger sig en, naar man læser eller hører Prædikener af de grundtvigske Præster i Amerika: „Men har da Saltet ikke mistet sin Kraft?“ Nogle gode og „lyse Tanter“ kunne de maaske fremføre, men der gøres intet Stel mellem Liv og Død, de hellige og Verdens Børn; der høres intet vækkende Raab for at falde de i Synden sovende Mennesker op fra deres farlige Stilling; der advares ikke med nogen synnerlig Alvor til at „fly den kommende Bredde“. Det synes nærmest at passe paa disse Præsters Prædikener og paa „Lyse Tanter“, hvad der blev sagt om nogle Profeter i Israel: „De fortælte mig Fred! Fred! og der var ikke Fred; og de fortælte mig Fred! og der var ikke Fred; og de fortælte mig Fred! og der var ikke Fred.“ (Jer. 6, 14). Og at vort Folk gaar til Grund i Verdslighed, Vantrø og død Kirkelighed.

Naar, dette høres vel strengt taget ikke ind under „Samfundsbetragtninger“, idet „Lyse Tanter“ hører hjemme i en anden Kirkeafdeling; men jeg har dog fundet Bogen at blive forhandlet i vore Menigheder, og ved Besøg hos Medlemmer omkring i disse har jeg læst en Del Prædikener i „Lyse Tanter“, og sammen med den omstaltte Mangel har jeg fundet et Par Udtalelser, som jeg vil anbefale. Den første findes i Prædikenen om Peters Fjendedat (5. Sønd. i Trinitatis): „Alt, baade dagligdags og helligdags maa tjene det samme Formaal. Og der kommer Liden og Støder, hvor Lei, Sang og ungdommelig Morstab kan være bedre end et Bønsmøde eller udelige Forsamlinger og en Fjesteur bedre end Kirkegang“ (Side 160). At, at Past. G. J. Pedersen dog kan have sagt og frevret noget saadant i Tøler; ja, det er nogle af hans Tanter, men i sig er de sandelig ikke, selv om Verdens vantro Mennesker vist gerne vil talde dem saaledes. Den Søndagsdag og helligdags maa tjene det samme Formaal. Og der kommer Liden og Støder, hvor Lei, Sang og ungdommelig Morstab kan være bedre end et Bønsmøde eller udelige Forsamlinger og en Fjesteur bedre end Kirkegang“ (Side 160). At, at Past. G. J. Pedersen dog kan have sagt og frevret noget saadant i Tøler; ja, det er nogle af hans Tanter, men i sig er de sandelig ikke, selv om Verdens vantro Mennesker vist gerne vil talde dem saaledes. Den Søndagsdag og helligdags maa tjene det samme Formaal. Og der kommer Liden og Støder, hvor Lei, Sang og ungdommelig Morstab kan være bedre end et Bønsmøde eller udelige Forsamlinger og en Fjesteur bedre end Kirkegang“ (Side 160). At, at Past. G. J. Pedersen dog kan have sagt og frevret noget saadant i Tøler; ja, det er nogle af hans Tanter, men i sig er de sandelig ikke, selv om Verdens vantro Mennesker vist gerne vil talde dem saaledes. Den Søndagsdag og helligdags maa tjene det samme Formaal. Og der kommer Liden og Støder, hvor Lei, Sang og ungdommelig Morstab kan være bedre end et Bønsmøde eller udelige Forsamlinger og en Fjesteur bedre end Kirkegang“ (Side 160). At, at Past. G. J. Pedersen dog kan have sagt og frevret noget saadant i Tøler; ja, det er nogle af hans Tanter, men i sig er de sandelig ikke, selv om Verdens vantro Mennesker vist gerne vil talde dem saaledes. Den Søndagsdag og helligdags maa tjene det samme Formaal. Og der kommer Liden og Støder, hvor Lei, Sang og ungdommelig Morstab kan være bedre end et Bønsmøde eller udelige Forsamlinger og en Fjesteur bedre end Kirkegang“ (Side 160). At, at Past. G. J. Pedersen dog kan have sagt og frevret noget saadant i Tøler; ja, det er nogle af hans Tanter, men i sig er de sandelig ikke, selv om Verdens vantro Mennesker vist gerne vil talde dem saaledes. Den Søndagsdag og helligdags maa tjene det samme Formaal. Og der kommer Liden og Støder, hvor Lei, Sang og ungdommelig Morstab kan være bedre end et Bønsmøde eller udelige Forsamlinger og en Fjesteur bedre end Kirkegang“ (Side 160). At, at Past. G. J. Pedersen dog kan have sagt og frevret noget saadant i Tøler; ja, det er nogle af hans Tanter, men i sig er de sandelig ikke, selv om Verdens vantro Mennesker vist gerne vil talde dem saaledes. Den Søndagsdag og helligdags maa tjene det samme Formaal. Og der kommer Liden og Støder, hvor Lei, Sang og ungdommelig Morstab kan være bedre end et Bønsmøde eller udelige Forsamlinger og en Fjesteur bedre end Kirkegang“ (Side 160). At, at Past. G. J. Pedersen dog kan have sagt og frevret noget saadant i Tøler; ja, det er nogle af hans Tanter, men i sig er de sandelig ikke, selv om Verdens vantro Mennesker vist gerne vil talde dem saaledes. Den Søndagsdag og helligdags maa tjene det samme Formaal. Og der kommer Liden og Støder, hvor Lei, Sang og ungdommelig Morstab kan være bedre end et Bønsmøde eller udelige Forsamlinger og en Fjesteur bedre end Kirkegang“ (Side 160). At, at Past. G. J. Pedersen dog kan have sagt og frevret noget saadant i Tøler; ja, det er nogle af hans Tanter, men i sig er de sandelig ikke, selv om Verdens vantro Mennesker vist gerne vil talde dem saaledes. Den Søndagsdag og helligdags maa tjene det samme Formaal. Og der kommer Liden og Støder, hvor Lei, Sang og ungdommelig Morstab kan være bedre end et Bønsmøde eller udelige Forsamlinger og en Fjesteur bedre end Kirkegang“ (Side 160). At, at Past. G. J. Pedersen dog kan have sagt og frevret noget saadant i Tøler; ja, det er nogle af hans Tanter, men i sig er de sandelig ikke, selv om Verdens vantro Mennesker vist gerne vil talde dem saaledes. Den Søndagsdag og helligdags maa tjene det samme Formaal. Og der kommer Liden og Støder, hvor Lei, Sang og ungdommelig Morstab kan være bedre end et Bønsmøde eller udelige Forsamlinger og en Fjesteur bedre end Kirkegang“ (Side 160). At, at Past. G. J. Pedersen dog kan have sagt og frevret noget saadant i Tøler; ja, det er nogle af hans Tanter, men i sig er de sandelig ikke, selv om Verdens vantro Mennesker vist gerne vil talde dem saaledes. Den Søndagsdag og helligdags maa tjene det samme Formaal. Og der kommer Liden og Støder, hvor Lei, Sang og ungdommelig Morstab kan være bedre end et Bønsmøde eller udelige Forsamlinger og en Fjesteur bedre end Kirkegang“ (Side 160). At, at Past. G. J. Pedersen dog kan have sagt og frevret noget saadant i Tøler; ja, det er nogle af hans Tanter, men i sig er de sandelig ikke, selv om Verdens vantro Mennesker vist gerne vil talde dem saaledes. Den Søndagsdag og helligdags maa tjene det samme Formaal. Og der kommer Liden og Støder, hvor Lei, Sang og ungdommelig Morstab kan være bedre end et Bønsmøde eller udelige Forsamlinger og en Fjesteur bedre end Kirkegang“ (Side 160). At, at Past. G. J. Pedersen dog kan have sagt og frevret noget saadant i Tøler; ja, det er nogle af hans Tanter, men i sig er de sandelig ikke, selv om Verdens vantro Mennesker vist gerne vil talde dem saaledes. Den Søndagsdag og helligdags maa tjene det samme Formaal. Og der kommer Liden og Støder, hvor Lei, Sang og ungdommelig Morstab kan være bedre end et Bønsmøde eller udelige Forsamlinger og en Fjesteur bedre end Kirkegang“ (Side 160). At, at Past. G. J. Pedersen dog kan have sagt og frevret noget saadant i Tøler; ja, det er nogle af hans Tanter, men i sig er de sandelig ikke, selv om Verdens vantro Mennesker vist gerne vil talde dem saaledes. Den Søndagsdag og helligdags maa tjene det samme Formaal. Og der kommer Liden og Støder, hvor Lei, Sang og ungdommelig Morstab kan være bedre end et Bønsmøde eller udelige Forsamlinger og en Fjesteur bedre end Kirkegang“ (Side 160). At, at Past. G. J. Pedersen dog kan have sagt og frevret noget saadant i Tøler; ja, det er nogle af hans Tanter, men i sig er de sandelig ikke, selv om Verdens vantro Mennesker vist gerne vil talde dem saaledes. Den Søndagsdag og helligdags maa tjene det samme Formaal. Og der kommer Liden og Støder, hvor Lei, Sang og ungdommelig Morstab kan være bedre end et Bønsmøde eller udelige Forsamlinger og en Fjesteur bedre end Kirkegang“ (Side 160). At, at Past. G. J. Pedersen dog kan have sagt og frevret noget saadant i Tøler; ja, det er nogle af hans Tanter, men i sig er de sandelig ikke, selv om Verdens vantro Mennesker vist gerne vil talde dem saaledes. Den Søndagsdag og helligdags maa tjene det samme Formaal. Og der kommer Liden og Støder, hvor Lei, Sang og ungdommelig Morstab kan være bedre end et Bønsmøde eller udelige Forsamlinger og en Fjesteur bedre end Kirkegang“ (Side 160). At, at Past. G. J. Pedersen dog kan have sagt og frevret noget saadant i Tøler; ja, det er nogle af hans Tanter, men i sig er de sandelig ikke, selv om Verdens vantro Mennesker vist gerne vil talde dem saaledes. Den Søndagsdag og helligdags maa tjene det samme Formaal. Og der kommer Liden og Støder, hvor Lei, Sang og ungdommelig Morstab kan være bedre end et Bønsmøde eller udelige Forsamlinger og en Fjesteur bedre end Kirkegang“ (Side 160). At, at Past. G. J. Pedersen dog kan have sagt og frevret noget saadant i Tøler; ja, det er nogle af hans Tanter, men i sig er de sandelig ikke, selv om Verdens vantro Mennesker vist gerne vil talde dem saaledes. Den Søndagsdag og helligdags maa tjene det samme Formaal. Og der kommer Liden og Støder, hvor Lei, Sang og ungdommelig Morstab kan være bedre end et Bønsmøde eller udelige Forsamlinger og en Fjesteur bedre end Kirkegang“ (Side 160). At, at Past. G. J. Pedersen dog kan have sagt og frevret noget saadant i Tøler; ja, det er nogle af hans Tanter, men i sig er de sandelig ikke, selv om Verdens vantro Mennesker vist gerne vil talde dem saaledes. Den Søndagsdag og helligdags maa tjene det samme Formaal. Og der kommer Liden og Støder, hvor Lei, Sang og ungdommelig Morstab kan være bedre end et Bønsmøde eller udelige Forsamlinger og en Fjesteur bedre end Kirkegang“ (Side 160). At, at Past. G. J. Pedersen dog kan have sagt og frevret noget saadant i Tøler; ja, det er nogle af hans Tanter, men i sig er de sandelig ikke, selv om Verdens vantro Mennesker vist gerne vil talde dem saaledes. Den Søndagsdag og helligdags maa tjene det samme Formaal. Og der kommer Liden og Støder, hvor Lei, Sang og ungdommelig Morstab kan være bedre end et Bønsmøde eller udelige Forsamlinger og en Fjesteur bedre end Kirkegang“ (Side 160). At, at Past. G. J. Pedersen dog kan have sagt og frevret noget saadant i Tøler; ja, det er nogle af hans Tanter, men i sig er de sandelig ikke, selv om Verdens vantro Mennesker vist gerne vil talde dem saaledes. Den Søndagsdag og helligdags maa tjene det samme Formaal. Og der kommer Liden og Støder, hvor Lei, Sang og ungdommelig Morstab kan være bedre end et Bønsmøde eller udelige Forsamlinger og en Fjesteur bedre end Kirkegang“ (Side 160). At, at Past. G. J. Pedersen dog kan have sagt og frevret noget saadant i Tøler; ja, det er nogle af hans Tanter, men i sig er de sandelig ikke, selv om Verdens vantro Mennesker vist gerne vil talde dem saaledes. Den Søndagsdag og helligdags maa tjene det samme Formaal. Og der kommer Liden og Støder, hvor Lei, Sang og ungdommelig Morstab kan være bedre end et Bønsmøde eller udelige Forsamlinger og en Fjesteur bedre end Kirkegang“ (Side 160). At, at Past. G. J. Pedersen dog kan have sagt og frevret noget saadant i Tøler; ja, det er nogle af hans Tanter, men i sig er de sandelig ikke, selv om Verdens vantro Mennesker vist gerne vil talde dem saaledes. Den Søndagsdag og helligdags maa tjene det samme Formaal. Og der kommer Liden og Støder, hvor Lei, Sang og ungdommelig Morstab kan være bedre end et Bønsmøde eller udelige Forsamlinger og en Fjesteur bedre end Kirkegang“ (Side 160). At, at Past. G. J. Pedersen dog kan have sagt og frevret noget saadant i Tøler; ja, det er nogle af hans Tanter, men i sig er de sandelig ikke, selv om Verdens vantro Mennesker vist gerne vil talde dem saaledes. Den Søndagsdag og helligdags maa tjene det samme Formaal. Og der kommer Liden og Støder, hvor Lei, Sang og ungdommelig Morstab kan være bedre end et Bønsmøde eller udelige Forsamlinger og en Fjesteur bedre end Kirkegang“ (Side 160). At, at Past. G. J. Pedersen dog kan have sagt og frevret noget saadant i Tøler; ja, det er nogle af hans Tanter, men i sig er de sandelig ikke, selv om Verdens vantro Mennesker vist gerne vil talde dem saaledes. Den Søndagsdag og helligdags maa tjene det samme Formaal. Og der kommer Liden og Støder, hvor Lei, Sang og ungdommelig Morstab kan være bedre end et Bønsmøde eller udelige Forsamlinger og en Fjesteur bedre end Kirkegang“ (Side 160). At, at Past. G. J. Pedersen dog kan have sagt og frevret noget saadant i Tøler; ja, det er nogle af hans Tanter, men i sig er de sandelig ikke, selv om Verdens vantro Mennesker vist gerne vil talde dem saaledes. Den Søndagsdag og helligdags maa tjene det samme Formaal. Og der kommer Liden og Støder, hvor Lei, Sang og ungdommelig Morstab kan være bedre end et Bønsmøde eller udelige Forsamlinger og en Fjesteur bedre end Kirkegang“ (Side 160). At, at Past. G. J. Pedersen dog kan have sagt og frevret noget saadant i Tøler; ja, det er nogle af hans Tanter, men i sig er de sandelig ikke, selv om Verdens vantro Mennesker vist gerne vil talde dem saaledes. Den Søndagsdag og helligdags maa tjene det samme Formaal. Og der kommer Liden og Støder, hvor Lei, Sang og ungdommelig Morstab kan være bedre end et Bønsmøde eller udelige Forsamlinger og en Fjesteur bedre end Kirkegang“ (Side 160). At, at Past. G. J. Pedersen dog kan have sagt og frevret noget saadant i Tøler; ja, det er nogle af hans Tanter, men i sig er de sandelig ikke, selv om Verdens vantro Mennesker vist gerne vil talde dem saaledes. Den Søndagsdag og helligdags maa tjene det samme Formaal. Og der kommer Liden og Støder, hvor Lei, Sang og ungdommelig Morstab kan være bedre end et Bønsmøde eller udelige Forsamlinger og en Fjesteur bedre end Kirkegang“ (Side 160). At, at Past. G. J. Pedersen dog kan have sagt og frevret noget saadant i Tøler; ja, det er nogle af hans Tanter, men i sig er de sandelig ikke, selv om Verdens vantro Mennesker vist gerne vil talde dem saaledes. Den Søndagsdag og helligdags maa tjene det samme Formaal. Og der kommer Liden og Støder, hvor Lei, Sang og ungdommelig Morstab kan være bedre end et Bønsmøde eller udelige Forsamlinger og en Fjesteur bedre end Kirkegang“ (Side 160). At, at Past. G. J. Pedersen dog kan have sagt og frevret noget saadant i Tøler; ja, det er nogle af hans Tanter, men i sig er de sandelig ikke, selv om Verdens vantro Mennesker vist gerne vil talde dem saaledes. Den Søndagsdag og helligdags maa tjene det samme Formaal. Og der kommer Liden og Støder, hvor Lei, Sang og ungdommelig Morstab kan være bedre end et Bønsmøde eller udelige Forsamlinger og en Fjesteur bedre end Kirkegang“ (Side 160). At, at Past. G. J. Pedersen dog kan have sagt og frevret noget saadant i Tøler; ja, det er nogle af hans Tanter, men i sig er de sandelig ikke, selv om Verdens vantro Mennesker vist gerne vil talde dem saaledes. Den Søndagsdag og helligdags maa tjene det samme Formaal. Og der kommer Liden og Støder, hvor Lei, Sang og ungdommelig Morstab kan være bedre end et Bønsmøde eller udelige Forsamlinger og en Fjesteur bedre end Kirkegang“ (Side 160). At, at Past. G. J. Pedersen dog kan have sagt og frevret noget saadant i Tøler; ja, det er nogle af hans Tanter, men i sig er de sandelig ikke, selv om Verdens vantro Mennesker vist gerne vil talde dem saaledes. Den Søndagsdag og helligdags maa tjene det samme Formaal. Og der kommer Liden og Støder, hvor Lei, Sang og ungdommelig Morstab kan være bedre end et Bønsmøde eller udelige Forsamlinger og en Fjesteur bedre end Kirkegang“ (Side 160). At, at Past. G. J. Pedersen dog kan have sagt og frevret noget saadant i Tøler; ja, det er nogle af hans Tanter, men i sig er de sandelig ikke, selv om Verdens vantro Mennesker vist gerne vil talde dem saaledes. Den Søndagsdag og helligdags maa tjene det samme Formaal. Og der kommer Liden og Støder, hvor Lei, Sang og ungdommelig Morstab kan være bedre end et Bønsmøde eller udelige Forsamlinger og en Fjesteur bedre end Kirkegang“ (Side 160). At, at Past. G. J. Pedersen dog kan have sagt og frevret noget saadant i Tøler; ja, det er nogle af hans Tanter, men i sig er de sandelig ikke, selv om Verdens vantro Mennesker vist gerne vil talde dem saaledes. Den Søndagsdag og helligdags maa tjene det samme Formaal. Og der kommer Liden og Støder, hvor Lei, Sang og ungdommelig Morstab kan være bedre end et Bønsmøde eller udelige Forsamlinger og en Fjesteur bedre end Kirkegang“ (Side 160). At, at Past. G. J. Pedersen dog kan have sagt og frevret noget saadant i Tøler; ja, det er nogle af hans Tanter, men i sig er de sandelig ikke, selv om Verdens vantro Mennesker vist gerne vil talde dem saaledes. Den Søndagsdag og helligdags maa tjene det samme Formaal. Og der kommer Liden og Støder, hvor Lei, Sang og ungdommelig Morstab kan være bedre end et Bønsmøde eller udelige Forsamlinger og en Fjesteur bedre end Kirkegang“ (Side 160). At, at Past. G. J. Pedersen dog kan have sagt og frevret noget saadant i Tøler; ja, det er nogle af hans Tanter, men i sig er de sandelig ikke, selv om Verdens vantro Mennesker vist gerne vil talde dem saaledes. Den Søndagsdag og helligdags maa tjene det samme Formaal. Og der kommer Liden og Støder, hvor Lei, Sang og ungdommelig Morstab kan være bedre end et Bønsmøde eller udelige Forsamlinger og en Fjesteur bedre end Kirkegang“ (Side 160). At, at Past. G. J. Pedersen dog kan have sagt og frevret noget saadant i Tøler; ja, det er nogle af hans Tanter, men i sig er de sandelig ikke, selv om Verdens vantro Mennesker vist gerne vil talde dem saaledes. Den Søndagsdag og helligdags maa tjene det samme Formaal. Og der kommer Liden og Støder, hvor Lei, Sang og ungdommelig Morstab kan være bedre end et Bønsmøde eller udelige Forsamlinger og en Fjesteur bedre end Kirkegang“ (Side 160). At, at Past. G. J. Pedersen dog kan have sagt og frevret noget saadant i Tøler; ja, det er nogle af hans Tanter, men i sig er de sandelig ikke, selv om Verdens vantro Mennesker vist gerne vil talde dem saaledes. Den Søndagsdag og helligdags maa tjene det samme Formaal. Og der kommer Liden og Støder, hvor Lei, Sang og ungdommelig Morstab kan være bedre end et Bønsmøde eller udelige Forsamlinger og en Fjesteur bedre end Kirkegang“ (Side 160). At, at Past. G. J. Pedersen dog kan have sagt og frevret noget saadant i Tøler; ja, det er nogle af hans Tanter, men i sig er de sandelig ikke, selv om Verdens vantro Mennesker vist gerne vil talde dem saaledes. Den Søndagsdag og helligdags maa tjene det samme Formaal. Og der kommer Liden og Støder, hvor Lei, Sang og ungdommelig Morstab kan være bedre end et Bønsmøde eller udelige Forsamlinger og en Fjesteur bedre end Kirkegang“ (Side 160). At, at Past. G. J. Pedersen dog kan have sagt og frevret noget saadant i Tøler; ja, det er nogle af hans Tanter, men i sig er de sandelig ikke, selv om Verdens vantro Mennesker vist gerne vil talde dem saaledes. Den Søndagsdag og helligdags maa tjene det samme Formaal. Og der kommer Liden og Støder, hvor Lei, Sang og ungdommelig Morstab kan være bedre end et Bønsmøde eller udelige Forsamlinger og en Fjesteur bedre end Kirkegang“ (Side 160). At, at Past. G. J. Pedersen dog kan have sagt og frevret noget saadant i Tøler; ja, det er nogle af hans Tanter, men i sig er de sandelig ikke, selv om Verdens vantro Mennesker vist gerne vil talde dem saaledes. Den Søndagsdag og helligdags maa tjene det samme Formaal. Og der kommer Liden og Støder, hvor Lei, Sang og ungdommelig Morstab kan være bedre end et Bønsmøde eller udelige Forsamlinger og en Fjesteur bedre end Kirkegang“ (Side 160). At, at Past. G. J. Pedersen dog kan have sagt og frevret noget saadant i Tøler; ja, det er nogle af hans Tanter, men i sig er de sandelig ikke, selv om Verdens vantro Mennesker vist gerne vil talde dem saaledes. Den Søndagsdag og helligdags maa tjene det samme Formaal. Og der kommer Liden og Støder, hvor Lei, Sang og ungdommelig Morstab kan være bedre end et Bønsmøde eller udelige Forsamlinger og en Fjesteur bedre end Kirkegang“ (Side 160). At, at Past. G. J. Pedersen dog kan have sagt og frevret noget saadant i Tøler; ja, det er nogle af hans Tanter, men i sig er de sandelig ikke, selv om Verdens vantro Mennesker vist gerne vil talde dem saaledes. Den Søndagsdag og helligdags maa tjene det samme Formaal. Og der kommer Liden og Støder, hvor Lei, Sang og ungdommelig Morstab kan være bedre end et Bønsmøde eller udelige Forsamlinger og en Fjesteur bedre end Kirkegang“ (Side 160). At, at Past. G. J. Pedersen dog kan have sagt og frevret noget saadant i Tøler; ja, det er nogle af hans Tanter, men i sig er de sandelig ikke, selv om Verdens vantro Mennesker vist gerne vil talde dem saaledes. Den Søndagsdag og helligdags maa tjene det samme Formaal. Og der kommer Liden og Støder, hvor Lei, Sang og ungdommelig Morstab kan være bedre end et Bønsmøde eller udelige Forsamlinger og en Fjesteur bedre end Kirkegang“ (Side 160). At, at Past. G. J. Pedersen dog kan have sagt og frevret noget saadant i Tøler; ja, det er nogle af hans Tanter, men i sig er de sandelig ikke, selv om Verdens vantro Mennesker vist gerne vil talde dem saaledes. Den Søndagsdag og helligdags maa tjene det samme Formaal. Og der kommer Liden og Støder, hvor Lei, Sang og ungdommelig Morstab kan være bedre end et Bønsmøde eller udelige Forsamlinger og en Fjesteur bedre end Kirkegang“ (Side 160). At, at Past. G. J. Pedersen dog kan have sagt og frevret noget saadant i Tøler; ja, det er nogle af hans Tanter, men i sig er de sandelig ikke, selv om Verdens vantro Mennesker vist gerne vil talde dem saaledes. Den Søndagsdag og helligdags maa tjene det samme Formaal. Og der kommer Liden og Støder, hvor Lei, Sang og ungdommelig Morstab kan være bedre end et Bønsmøde eller udelige Forsamlinger og en Fjesteur bedre end Kirkegang“ (Side 160). At, at Past. G. J. Pedersen dog kan have sagt og frevret noget saadant i Tøler; ja, det er nogle af hans Tanter, men i sig er de sandelig ikke, selv om Verdens vantro Mennesker vist gerne vil talde dem saaledes. Den Søndagsdag og helligdags maa tjene det samme Formaal. Og der kommer Liden og Støder, hvor Lei, Sang og ungdommelig Morstab kan være bedre end et Bønsmøde eller udelige Forsamlinger og en Fjesteur bedre end Kirkegang“ (Side 160). At, at Past. G. J. Pedersen dog kan have sagt og frevret noget saadant i Tøler; ja, det er nogle af hans Tanter, men i sig er de sandelig ikke, selv om Verdens vantro Mennesker vist gerne vil talde dem saaledes. Den Søndagsdag og helligdags maa tjene det samme Formaal. Og der kommer Liden og Støder, hvor Lei, Sang og ungdommelig Morstab kan være bedre end et Bønsmøde eller udelige Forsamlinger og en Fjesteur bedre end Kirkegang“ (Side 160). At, at Past. G. J. Pedersen dog kan have sagt og frevret noget saadant i Tøler; ja, det er nogle af hans Tanter, men i sig er de sandelig ikke, selv om Verdens vantro Mennesker vist gerne vil talde dem saaledes. Den Søndagsdag og helligdags maa tjene det samme Formaal. Og der kommer Liden og Støder, hvor Lei, Sang og ungdommelig Morstab kan være bedre end et Bønsmøde eller udelige Forsamlinger og en Fjesteur bedre end Kirkegang“ (Side 160). At, at Past. G. J. Pedersen dog kan have sagt og frevret noget saadant i Tøler; ja, det er nogle af hans Tanter, men i sig er de sandelig ikke, selv om Verdens vantro Mennesker vist gerne vil talde dem saaledes. Den Søndagsdag og helligdags maa tjene det samme Formaal. Og der kommer Liden og Støder, hvor Lei, Sang og ungdommelig Morstab kan være bedre end et Bøn